

Dołęga, Józef M.

Sprawozdanie z Sympozjum Filozoficznego w Wyższym Seminarium Duchownym w Łomży

Studia Teologiczne 8, 311-312

1990

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

wartości, zrozumienia i oparcia duchowego oraz sensu życia. Po omówieniu przejawów tych potrzeb, omówił zaspokojenie ich przez duszpasterstwo pod kątem pogłębienia religijności młodzieży, przez co dokonana się prowadzenie jej do Boga.

W dyskusji po wykładzie wskazano na pewne aspekty epistemologiczne i metodologiczne dziedziny, w której występuje poruszona w wykładzie problematyka (ks. bp E. Ozorowski); podkreślono w dyskusji znaczenie wypracowania kryterium podziału potrzeb (ks. L. Olszewski); zaakcentowano zagadnienie współczesnego kryzysu osobowości (ks. F. Sadowski); zwrócono uwagę na potrzebę budzenia i rozwoju potrzeb wyższych (ks. E. Borkowski); podjęto problem systematyzacji potrzeb z ujęciem potrzeby sensu życia jako centrum, wokół którego powinna skupiać się działalność duszpasterska (ks. S. Piotrowski); poruszono problem systemowego ujęcia problematyki przedstawionej w referacie (J. M. Dołęga).

KS. JÓZEF M. DOŁĘGA

SPRAWOZDANIE Z SYMPOZJUM FILOZOFICZNEGO W WYŻSZYM SEMINARIUM DUCHOWNYM W ŁOMŻY

W Wyższym Seminarium Duchownym w Łomży w dniu 30 IV 1988 r. odbyło się sympozjum filozoficzne, na którym wygłosili referaty: ks. prof. Mieczysław Lubański i doc. Edward Nieznański. Sympozjum otworzył ks. rektor Antoni Boszko, który witając gości i uczestników podkreślił znaczenie takich spotkań w procesie dydaktycznym tej Uczelni. W sympozjum wzięli udział studenci I i II roku oraz słuchacze seminarium filozoficznego wraz z profesorami filozofii.

M. L u b a ń s k i wygłosił referat na temat: *Istota przewrotu kopernikańskiego*, w którym podał charakterystykę wszechświata dwusferycznego, poddał analizie starożytne teorie alternatywne, przedstawił heliocentryzm Kopernika i zaakcentował problem tworzenia się nowego obrazu świata.

E. N i e z n a ń s k i przedstawił w swoim wykładzie *Kurta Gödla dowód na istnienie Boga*. Austriacki matematyk Kurt Gödel (1906-1978) odbył studia na Uniwersytecie Wiedeńskim, gdzie też w latach 1933-1938 był prywatnym docentem. Od 1941 r. był profesorem, a od 1946 r. członkiem rzeczywistym w Institute for Advanced w Princeton. Największe sukcesy osiągnął w matematyce i teorii mnogości. Prawdziwego przełomu w dziejach nauk formalnych dokonał swą pracą: *Über formal unentscheidbare Sätze der „Principia mathematica“ und verwandter Systeme* (1931). Udowodnił w niej twierdzenie o zasadniczej niezupełności systemów dedukcyjnych, zawierających arytmetykę liczb naturalnych. Dowód Gödla na istnienie Boga nawiązuje do tradycji „ontologicznego argumentu” św. Anzelma z Canterbury (1033-1109), który posiada swoją historię, ale pojawił się na nowo w naszych czasach w związku z rozwojem tak zwanych logik wolnych.

Po wygłoszonych wykładach odbyła się dyskusja, której przewodniczył J. M. Dołęga. Dyskusja była prowadzona w formie dialogu. Na postawione pytania odpowiadał obaj wykładowcy i przewodniczący dyskusji. W czasie dyskusji dominowały następujące zagadnienia: problem zna-

czenia „przewrotu kopernikańskiego” w aspekcie teoretycznym i w kontekście życia praktycznego (B. Liszewski); problem narodowości Mikołaja Kopernika i jego wkładu w rozwój astronomii w Polsce (A. Śliwowski); problem popularyzowania osiągnięć naukowych i kwestionowania teorii ewolucji (W. Zaborowski); problem znaczenia argumentacji na istnienie Boga, ich wartości naukowej oraz ich znaczenia w uzasadnianiu podstawowych tez religijnych i światopoglądowych (A. Choromański).

Na zakończenie dyskusji zabrał głos ks. prefekt Stanisław Łupiński, który podziękował wykładowcom i słuchaczom za udział w tym spotkaniu oraz podkreślił znaczenie takich zebrań w życiu Seminarium.

KS. JÓZEF M. DOŁĘGA

SPRAWOZDANIE Z PRACY REDAKCJI „STUDIA TEOLOGICZNE” W LATACH 1983-1989

W słowie od Redakcji w pierwszym tomie *Studiów Teologicznych* czytamy: „Naukowe środowisko kościelne Białegostoku znalazło wsparcie w pracach takich samych środowisk w Drohiczynie i Łomży. Każdy z tych ośrodków posiada już swoją wieloletnią tradycję i swoje bogate doświadczenie. Dzielenie się nimi rozpoczęło się na dobre na początku lat siedemdziesiątych, kiedy to księża profesorowie z Białegostoku i Drohiczyna zaczęli się spotykać kilka razy do roku na wspólnych sesjach naukowych. W 1979 r. dołączyli do nich księża profesorowie z Łomży. Prezentowaniu, inspirowaniu i stymulowaniu prac badawczych tego środowiska mają służyć wznowione *Studia Teologiczne*. W połowie lat osiemdziesiątych do tego grona dołączyli księża profesorowie z Siedlec.

Studia Teologiczne były pismem Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Dziesięć numerów tego pisma ukazało się drukiem w latach 1932-1938 w Wilnie i trzy dalsze w latach 1943-1947 w Rzymie. Redaktorami tego pisma byli księża profesorowie: C. Falkowski, I. Świrski i L. Puciata oraz w Rzymie ks. M. Meysztowicz.

Z grona księży profesorów Wyższych Seminarium Duchownych w Białymstoku, Drohiczynie i Łomży wyłoniono zespół redakcyjny, do którego weszły następujące osoby: ks. dr Antoni Boszko, ks. dr Józef M. Dołęga, ks. dr hab. Władysław Hładowski, ks. dr Stanisław Hołodok, ks. dr Tadeusz Krahel, ks. dr Czesław Oleksy, ks. dr Ludwik Olszewski, bp doc. dr hab. Edward Ozorowski. Zespół ten w dniu 3 VI 1983 r. wybrał ks. bpa Edwarda Ozorowskiego redaktorem naczelnym, ks. Władysława Hładowskiego zastępcą redaktora i ks. Józefa M. Dołęgę sekretarzem redakcji. Tak uformowana redakcja w tym dniu przyjęła projekt statutu, który został skierowany do Księży Biskupów Ordynariuszy do zatwierdzenia (w dniu 1 VII 1983 r. był już zatwierdzony); ustaliła i przyjęła strukturę czasopisma, w którym wyróżniono dwie części: pierwsza — ma zawierać artykuły z nauk kościelnych, opracowane według wymogów naukowych i redakcyjnych; druga — ma składać się ze sprawozdań z działalności naukowej ośrodków diecezjalnych oraz z recenzji książek z zakresu nauk kościelnych. Według statutu czas pracy zespołu redakcyjnego jest określony na sześć lat.

Redakcja pod kierownictwem redaktora naczelnego ks. bpa Edwarda